

Commissie Behoud Stadsschoon
De openbare ruimte moet geen rommelkamer worden

De openbare ruimte is van iedereen. Dat wil zeggen: formeel natuurlijk van een gemeentelijke overheid, maar toch ook van ons, alle burgers die er lopen, fietsen, kletsen, of op een bankje zitten om rustig rond te kijken. Het liefst wil iedereen een móóie openbare ruimte. Maar door de diverse gebruikers wordt er verschillend over gedacht. Wat is een mooie straat of gracht, wat een mooi plein? Daar begint ook voor de Commissie Behoud Stadsschoon het dilemma. Want hoe dit “gebied-van-iedereen” moet worden ingericht, wat er wel kan staan en wat niet, los het maar op! En dan nog...Er kunnen mooie prullenbakken komen, maar je wil niet elke week gaan klagen als er elke zondag rotzooi naast ligt.....

Toch houdt de openbare ruimte ons als ‘bewakers van het stadsschoon’ bezig. In het bijzonder de terrassen en de grote hoeveelheden fietsen. Bij terrassen gaat het onder meer over de voortdurende aanvragen om méér tafels en stoelen, de veel te grote variatie in het meubilair, allerlei bouwsels om dingen op te bergen of om een terras te ‘omheinen’, om grote tenten, waarin cafés – om de drankverkoop te stimuleren – eigen muziektentjes organiseren enz. Bij fietsen zijn het de aantallen. Sinds de auto in de binnenstad wordt geweerd, lijkt het aantal geparkeerde fietsen wel vervijfvoudigd (of daaromtrent). Het is een raadsel waar ze allemaal vandaan zijn gekomen de laatste jaren. Uit het toenemend aantal studenten alleen valt het niet te verklaren.

Met terrassen zou het eenvoudiger moeten zijn. De gemeente Delft hanteert sinds vorige jaar het Uitvoeringsbeleid

Terrassen 2015. Natuurlijk is iedereen blij met leuke terrasjes, maar de gemeente wil in ieder geval óók de kwaliteit van de historische binnenstad beschermen. En tevens de publieke functie van pleinen waarborgen, en dat geldt evenzeer voor het woon- en leefklimaat. Met al die eisen is de kwetsbaarheid van een historische stad in het geding. Er kan niet steeds meer ruimte worden uitgegeven aan terrassen. Er moet plaats zijn voor de lopende mens, ook voor massa’s mensen, groepstoerisme. Hulpdiensten zoals brandweer en ambulances moeten kunnen doorrijden zonder reclameborden of opbergkisten opzij te moeten zetten. De kwaliteit van de binnenstad is weer een heel ander verhaal. Bijvoorbeeld: kunnen terrasstoeltjes zomaar een brug in beslag nemen, en daarmee voor andere mensen dan de koffie/bier-klienten het uitzicht op de gracht belemmeren? Moet je het openbaar gebied, zoals achter het stadhuis op de Markt zo volbouwen met terras dat je er nauwelijks nog langs kan.

Elke horeca-uitbater zou het gemeentelijk terrasbeleid uit zijn hoofd moeten kennen. Maar iedereen heeft ook zo zijn eigen ideeën over hoe hij kan bijdragen aan het mooi houden van de stad. En uiteraard gaat het ook om het geld: als een terras kleiner wordt, dan kost dat geld, en wie wil dat nou: inkomsten inleveren?

Dwars door de stad maken we een denkbeeldige wandeling. Waar ‘struikelen’ we over? De foto’s, die we hebben gemaakt zijn een illustratie en een momentopname. Morgen kan het weer anders zijn. Die ‘tijdelijkheid’ is trouwens een deel van het dilemma: moeten we ook op de barricades als het probleem volgende week weer is opgelost? Als een horecaondernemer een leuk hoekje voor spelende kleuters heeft ingericht? Als de terrasstoelenmode knalgeel voorschrijft?

Moeten wij dan zo 'ouderwets' zijn om dat niet te willen. Hieronder een aantal plaatjes met voorbeelden.

Fietsen bij een studentensociëteit aan de *Oude Delft*: mooi is anders.

Winkeluitstalling van een drogist in de Choorstraat. Iedereen mag op basis van de Algemene Plaatselijke Verordening binnen een meter vanaf zijn gevel van alles neerzetten. Of de stad daardoor aantrekkelijker wordt is een vraag waar niemand aan denkt.

Op het *Doelenplein* wisselen horeca-ondernemers voor het café onder het appartementencomplex zich in hoog tempo af. Elke nieuweling probeert iets leuks voor zijn terras te verzinnen. In dit geval pakweg acht plekken voor houtopslag met Bavariafietsenrekken er tussen. Een omheind terras dus. Zou er iemand ooit een blik in het Uitvoeringsbeleid Terrassen hebben geworpen? Onwaarschijnlijk.

Voldersgracht. Bij de belangrijkste verbinding naar de Markt, het plein aller pleinen. Het terras stond (nog) niet uit, maar enorme houten bloembakken markeren het 'eigen terrein'. De doorgang wordt deels geblokkeerd.

Beestenmarkt. Ook in de winter staan hier terrassen. Dat is lang niet overal zo. In de winter kun je er makkelijk langs om het plein over te steken. In de zomer wordt het hier in een massale opslagplaats voor stoelen. Mooi? Mmm. Lastig oversteken. Hieronder de wintersituatie.

En zo is het in de zomer op de *Beestenmarkt*.

Dan zijn er ten slotte nog de festivals. Jazzfestival, bierfestival, eigen festival. Of Koningsdag, maar die is een keer per jaar. Bij festivals zijn er soms ook eigen podia. En los van de festivals mag horeca ook op andere momenten muziektenten opbouwen. Staan als reusachtige kolossen in een straat, zoals hier aan het Heilige Geest Kerkhof. Het is maar een voorbeeld. Foto Jazzfestival 2015, Peter J. Visser van Muziekgezien.blogspot.

En voor wie dat allemaal niet wil is er de *Doelentuin*: daar kan je nog in alle rust zitten, met op afstand het geroezemoes en soms ook muziek afkomstig van het Doelenplein.

